

ת"פ (רמלה) 77921-01-25 - מדינת ישראל נ' גמאל חמדאן

ת"פ (רמלה) 77921-01-25 - מדינת ישראל נ' גמאל חמדאן ואח'שלו רמלה

ת"פ (רמלה) 77921-01-25

מדינת ישראל

נגד

1. גמאל חמדאן

2. מאמון חמדאן

3. עומר חמדאן

בית משפט השלום ברמלה

[06.05.2025]

כבוד השופט טל ענר

גזר דין

1. שלושת הנאשמים, תושבי האזור בני 49, 60 ו-56 בהתאמה הורשעו לפי הודאתם בעבירת שב"ח, לאחר שביום 28.1.2025 נתפסו בישראל מבלי שהיו בידם היתרים כדין.

2. שלושת הנאשמים נעדרו עבר פלילי ושלושתם החזיקו בעבר בהיתרים, קרי עברו את הסינון הביטחוני וחזקה שלא נשקפת מהם סכנה כלשהי.

3. המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה של 2 עד 7 חודשי מאסר, ולגזור על הנאשמים עונש בתחתית מתחם זה.

4. הסנגור הפנה למדיניות ההעמדה לדין העדכנית (הנחיית רח"ט תביעות מיום 20.2.25, להלן: ההנחייה), לפיה על

שוהים בלתי חוקיים בני יותר מחמישים, או כאלה שהחזיקו בהיתר שהוקפא באופן גורף בפרוץ המלחמה, תחול מדיניות האכיפה שנהגה בעבר - קרי העמדה לדין רק בכניסה שלישית לישראל. הסנגור ביקש להתחשב בגזירת הדין במדיניות זו, על אף שאין מחלוקת שהנאשמים נכנסו לישראל טרם שינוי המדיניות, וכן אין מחלוקת שתחולת ההנחיה היא מיום 23.2.25 ואילך.

5. הנאשמים פגעו בערכים המוגנים על ידי חוק הכניסה לישראל, ומתחם הענישה לעבירת כניסה לישראל שלא כדין,

כפי שאושרר על ידי בית המשפט המחוזי מרכז, נע ברגיל בין חודש לשישה חודשי מאסר (ר' עפ"ג 30176-10-23

חרפוש ואח' נ' מדינת ישראל, 25.10.2023; עפ"ג 39153-10-23 מדינת ישראל נ' אלגליל ואח', 30.10.2023;

עפ"ג 28130-11-23 עודה ואח' נ' מדינת ישראל, 4.12.2023; ולאחרונה - עפ"ג 52588-01-25 נאצר נ' מדינת

ישראל, 21.4.2025).

6. בנסיבות המיוחדות של ענייננו מצאתי שניתן לקבוע מתחם ענישה מקל יותר המתחיל ממאסר מותנה ולהימנע מהשבת הנאשמים (ששוחררו בערובה לאחר כמה ימי מעצר) לבית הכלא. אנמק בקצרה.
7. מדובר כאמור בנאשמים בגיל מתקדם, שנים מהם בני למעלה מחמישים, והנאשם 3 קרוב מאוד לכך. שלושתם החזיקו בהיתרים ועבדו שנים רבו בישראל אף לאחר פרוץ המלחמה. אין מחלוקת שגם הכניסה הנוכחית הייתה למטרות פרנסה.
8. אכן, אין תחולה רטרואקטיבית פורמלית להנחיית רח"ט התביעות (שהרי החלה פורמלית של ההנחייה הייתה מביאה לביטול האישום, ואין בפניי עתירה כזו), אך להשקפתי צירוף הנסיבות הייחודי והקרבה בין מועד כניסה הנאשמים לבין מועד שינוי המדיניות, בשילוב עם המדיניות העכשווית, מאפשרת התחשבות בנאשמים במישור העונשי, ב"השראת" ההנחייה, ותחת ההנחה שרשויות האכיפה סבורות בנקודת הזמן הנוכחית שאנשים מסוגם של הנאשמים המבצעים עבירת שב"ח אינם מסכנים את הציבור (לגישה דומה בערכאה דיונית מקבילה ר' גזר דין מיום 23.2.2025 בת"פ (נתניה) 43702-02-25 מדינת ישראל נ' שחרור ואח' (לא פורסם)).
9. לכך אוסיף את התיעוד שהוגש לגבי מצבו הבריאותי של נאשם 2, וכן את טענות ב"כ הנאשמים לגבי שב"ח רביעי שנתפס עם הנאשמים ולא הועמד לדין (אמנם ברקע טעם ראוי - מחלה קשה של ילדו של השב"ח הנוסף, אך עדיין הדבר מקרין במעט על עונשם של הנאשמים).
10. בשל העובדה שהחלטתי באופן חריג לא לגזור על הנאשמים עונשי מאסר בפועל, רכיב הענישה הכלכלי, יהיה מחמיר מכפי שמותב זה נוהג לגזור על שב"חים נעדרי עבר פלילי.
11. אני גוזר על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:
- א. חודש מאסר מותנה, לבל יעברו במשך שנה מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל.
- ב. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. לבקשת הנאשמים הקנס ישולם מכספי ההפקדה בתיק המעצר הקשור, והיתרה תוחזר לנאשמים בכפוף לכל מניעה חוקית.
- זכות ערעור תוך 45 ימים.
- ניתן היום, ח' אייר תשפ"ה, 06 מאי 2025, במעמד הצדדים.